

KRZYSZTOF LISIAK

F O T O G R A F I A

2 0 0 6

KRZYSZTOF
L I S I A K

fotografia

. . . . .

J A N U S Z
M U S I A Ł

s ł o w o
komentarz
recenzja
impresja

POZA SPEKTAKLEM - CEREMONIE W TEATRUM ŻYCIA

I.

Monumentalne wnętrza
elegancko ubrani ludzie
dostojne pozy [...]

W powietrzu unosi się bliżej nieokreślona tajemnica
momenty i chwile wyrwane z wiru życia
kakofonii obrazów i zdarzeń
sylwetki osób zastygłe w bezruchu
raczej samotne, zamyślane
zmierzały do dalekich eleganckich szarych eminencji
znajdujące się w stanie zawieszenia

II.

Na dalszych planach
niesymetrycznie skomponowanych kadrów
przedmioty, martwe natury
yrandol, rz d krzesel, lustro, fotel, rze ba...

Obrazy wydaj si przenosi nasz wyobra ni
ku uniwersum prze y wewn trznych ludzi
zaistniałych w kontek cie
szczególnych miejsc
podniosłych wydarze

Przestrzenie ceremonii, spektakli
rytuałów pełnych magii
metafor i alegorii
teatr, opera, sala kinowa, galeria...
spektakl, seans, rytuał...
wi tynie sztuki zatem
a w nich rozgrywaj ce si misteria

Miejsc, w których artefakty ludzkiego intelektu
emanuj na widza
zmuszaj do chwili refleksji
inspiruj do interpretacji
zapładniaj jego wyobra ni

Ofiaruj ucieczk od wiata realnego
ucieczk w wiat imaginacji
kontemplacji uniwersalnych warto ci sztuki
estetycznego pi kna
dramatów ludzkiej egzystencji

Ceremonie
zmuszaj do chwili refleksji
uwalniaj
dostarczaj c katharsis
s w stanie przemieni
ycie ka dego

Osobliwe przestrzenie
miejsca konieczne do uzyskania
stanu stabilizacji wewn trznej
harmonii
Lepszego i pełniejszego zrozumienia
poznania otaczaj cego wiata oraz człowieka

III.

Zatrzymani w bezruchu, zamrozeni w kadrze
uchwyceni w konkretnym czasie i w przestrzeni
zagubieni w labiryncie własnych myśli
nieobecni
obecni w określonym wymiarze
zainspirowani
zahipnotyzowani

Pełni zadumy
milczący
przyłapani przez uważnego obserwatora na trwaniu
wiadukowej rzeczywistości, istotnych

Co czeka, aby się wydarzy!
jaka przemiana
matamorfoza

Z poszczególnych kadrów
snujących opowieści o ludziach i miejscach
lub miejscach i ludziach
utrzymanych w nastroju
zamyslenia, zadumy
obcując z nimi doznajemy stanu kontemplacji
czas i przestrzeń przestaje istnieć
przenosimy się w stan magicznej aury
ceremonie, rytuały, misteria
które trwały gdzieś, kiedyś
na powrót zostają przywołane tu i teraz
w przestrzeni galerii

Jedna chwila może zdecydować o odmianie ludzkiego losu
Byłoby miło oglądać te prace taką właśnie chwilą następuje?
Może po tamtej stronie lustra?

A może...

Wiatr zwyczajnie staje się piękniejszy, i samo życie...

IV.

W pracach wydaje się być najważniejsze to
czego w istocie już nie ma
to co co się wydarzyło
to co wywołało ten szczególny moment
chwilę zamyslenia i zadumy
Ważna jest ciekawość tego co było przed
i co nastąpi potem

Konkretne zdarzenie
zostaje zepchnięte poza nawias
traci na swej istocie
jest mniej ważna
zostaje pozbawione wizualnego komentarza
uwaga zostaje przesunięta
na przestrzeń i człowieka-widza
a nie na sam spektakl

Człowiek-widz
zwyczajne momenty życia
stają się prawdziwym spektaklem
tematem wizualnej narracji
w miejsce wyreżyserowanej sztuki, seansu, spektaklu
artystycznego wydarzenia

Tu najważniejszy jest człowiek
widz, uczestnik spektaklu
on staje się właściwym aktorem spektaklu
który rozgrywa się poza spektaklem
na deskach sceny realnego życia

Ta wizualna refleksja
nad losem człowieka
jego emocjonalne reakcje
w obliczu spotkania
z uniwersalnym pojęciem
piękna i sztuki

Z prac wynurza się konkretny autor
wiadomy upływu czasu
potrzeby zastanowienia się nad losem
wiadomie wykorzystujący do tego medium fotografii

Aparat fotograficzny staje się lustrem
w którym przyglądamy się światu i autorowi
przez pryzmat medium
oglądamy to samo wrażliwego człowieka
który zwraca uwagę na proste, zwyczajne momenty ludzkiej egzystencji

Jesteśmy wiadkiem
opowieści
o ludziach
i o autorze
o nim
i o sobie

Istotą tych prac jest stan zawieszenia, oczekiwania
bliżej nieokreślona tajemnica
przestrzeni, czasu, człowieka
obecność w przestrzeni i czasie
tajemnica, która tkwi i emanuje
z dostojnych wnętrzy
eleganckich strojów

Tajemnica myśli i wyobrażeń
które im towarzyszą
w określonym czasie i przestrzeni
tajemnica, która odsyła nas do stanu
przed, pomiędzy i po
wydarzeniem, seansem, spektaklem

Tajemnica, która podsycza i inspiruje naszą wyobraźnię
aby wypełnić braki treści
enigmatyczne zagadki
na temat obecnego na fotografii miejsca i człowieka
bliżej nieokreślonego zdarzenia

V.

Monumentalne wnętrza
elegancko ubrani ludzie
zastygli w dostojnych pozach
na deskach sceny w teatrum życia
spektakl wciąż trwa [...]

Janusz Musiał
2006

KRZYSZTOF LISIAK, FOTOGRAFIA, 2006

KRZYSZTOF LISIAK, FOTOGRAFIA, 2006

KRZYSZTOF LISIAK, FOTOGRAFIA, 2006

KRZYSZTOF LISIAK, FOTOGRAFIA, 2006

K R Z Y S Z T O F
L I S I A K

f o t o g r a f i a

. . .

J A N U S Z
M U S I A Ł

s ł o w o
k o m e n t a r z
r e c e n z j a
i m p r e s j a

[c] 2 0 0 7

www.januszmusial.pl

